

Η ρήξη είναι μόνο με τη... λογική!

Από τον
Θεόδωρο Καραόγλου*

Ενδεχομένως οι γραμμές που θα ακολουθήσουν να ενοχλήσουν και να προκαλέσουν αντιδράσεις. Όταν όμως τοποθετούμαστε δημόσια για το μέλλον της πατρίδας μας, όταν αναφερόμαστε στην πολιτική και κυρίως όταν συζητούμε για κρίσιμες αποφάσεις, οι οποίες καθορίζουν τις τύχες και τις ζωές ενός λαού, το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να ρίχνουμε γροθιά στο μαχαίρι. Το να προσπαθεί κανείς να εξηγήσει με κοινό νοου τις εμμονές της πρώτης φοράς «αριστερής» κυβέρνησης στην Ελλάδα είναι λάθος.

Το ζήτημα πρέπει να το προσεγγίσουμε με την οπτική της «κατ' επάγγελμα Αριστεράς». Της Αριστεράς που, ενώ βρισκόταν για δεκαετίες στο πολιτικό, κοινωνικό (και όχι οικονομικό) περιθώριο, προσπαθεί από την επομένη των εκλογών της 25ης Ιανουαρίου να γίνει κατεστημένο, επιβάλλοντας στο κράτος μια νέα τάξη «ατάκτων». Όσοι τους γνωρίζουμε από τα φοιτητικά χρόνια μας ξέρουμε πώς σκέφτεται ο «κατ' επάγγελμα αριστερός», καθώς έχει υιοθετήσει την πρακτική των φοιτητικών αμφιθεάτρων και στην καθημερινότητά του.

Συγκεντρώσεις επί συγκεντρώσεων, στέρμονες συζητήσεις, μακρόπνοια σχέδια, «θα...», βιαστικά συμπεράσματα και από ουσία μηδέν. Και όταν τα πράγματα ξεφεύγουν από τον αρχικό σχεδιασμό, τότε επιλέγουν τον δρόμο της σύγκρουσης. Βλέπετε, στα χρόνια της Μεταπολίτευσης «Αριστερά» στην Ελλάδα σημαίνει να κατακρίνετε τα πάντα, χωρίς να αντιπροτείνετε τίποτα.

Να έχετε προκαταβολικά δίκιο σε ό,τι και αν πεις, ακόμη και όταν στερείσαι επιχειρημάτων, να θεωρείς τον εαυτό του ανώτερο έναντι των υπολοίπων, να αποποιείσαι κάθε ευθύνη για οτιδήποτε στραβό συμβαίνει στη χώρα, να βάζεις ταμπέλες σε όποιον έχει διαφορετική άποψη από τη δική σου και, φυσικά, να μιλάς εξ ονόματος του λαού, ακόμη και όταν δεν νομιμοποιείσαι να το κάνεις. Με αυτές τις πρακτικές, άλλωστε, δεν πορεύτηκαν ώσπου να κερδίσουν την εξουσία ο Αλέξης Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ; Ή μήπως δεν διαπραγματεύονται με τους θεσμούς (βλέπε τρικά), ακολουθώντας συνταγές και πρακτικές φοιτητικών αμφιθεάτρων; Η μόνη ρήξη που συντελέστηκε από την

πλευρά της κυβέρνησης τους τελευταίους πέντε μήνες είναι αυτή με τη... λογική.

Αναζητούν συνενόχους, συζητούν για ανάπτυξη ερήμην της πραγματικής οικονομίας, συντηρούν άλλοθι αποτυχίας, εφευρίσκουν δικαιολογίες, ανακαλύπτουν εχθρούς και βρίσκονται μο-

**Η αλήθεια είναι μία!
Ο ΣΥΡΙΖΑ υποχρέωσε
την Ελλάδα να
βρίσκεται
σήμερα χωρίς επιλογή!**

νίμως στον ρόλο του... θύματος, λες και δεν είναι εκείνοι που οδήγησαν εκβιαστικά τη χώρα στις κάλπες και στο σημερινό καταστροφικό αδιέξοδο.

Λες και δεν είναι εκείνοι που εξετάζουν (άκουσον άκουσον) το ενδεχόμενο επιβολής έκτακτης εισφοράς ακόμη και στα εισοδήματα κάτω των 2.000 ευρώ ή επέβαλαν άτυπη εσωτερική στάση πληρωμών και αναγκαστικό εσωτερικό δανεισμό. Λες και δεν είναι εκείνοι που ομολογούν δημόσια ότι το περίφημο e-mail Χαρδούβελη ήταν πολύ καλύτερο συγκριτικά με τα αποτελέσματα της δικής τους «περήφανης διαπραγμάτευσης». Λες και δεν είναι εκείνοι που ευθύνονται αποκλειστικά για το γεγονός ότι, αφού πρώτα αυτοπαγιδεύτηκαν στις υποσχέσεις τους, εν τέλει εγκλώβισαν έναν ολόκληρο λαό στην αβεβαιότητα και τον οδήγησαν σε ολισθηρούς δρόμους. Λες και δεν είναι εκείνοι που μας οδήγησαν σε τρίτο Μνημόνιο! Η αλήθεια είναι μία και αδιαμφισβήτητη. Η «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνηση, αυτό το γενόσημο κυβέρνηση, υποχρέωσε την Ελλάδα να βρίσκεται σήμερα χωρίς χρόνο, χωρίς χρήματα και, το χειρότερο όλων, χωρίς επιλογή! Η χώρα μας χρειάζεται αφενός υπογραφή συμφωνίας εδώ και τώρα, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί η στεγνή οικονομία, αφετέρου σοβαρές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα δώσουν ώθηση στον νεκρό σήμερα ιδιωτικό τομέα να πρωτοστατήσει στη δημιουργία ενός νέου οικονομικού μοντέλου ανάπτυξης. Δείτε μονάχα τι συνέβη στις υπόλοιπες χώρες που βρέθηκαν σε παρόμοια θέση. Η Ιρλανδία δανείζεται πλέον με αρνητικά επιτόκια και το 2014 είχε τον ταχύτερο ρυθμό ανάπτυξης (4,8%) στην Ευρώπη. Η Πορτογαλία βγήκε στις αγορές και αποπληρώνει νωρίτερα τα χρέη της, ενώ και η Κύπρος το 2016 βγαίνει στις αγορές.

Αντίθετα, η Ελλάδα, έπειτα από πέντε χρόνια σκληρής λιτότητας, οδηγείται προς νέο δάνειο, ύψους έως 40 δισ. ευρώ! Αναφέρω τα παραπάνω για να δείξω ότι μια χώρα δεν κυβερνάται με λεονταρισμούς και επικοινωνιακά τερίπια, αλλά με σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Γι' αυτό και απαιτείται ρήξη με τον κρασιό και όχι με τον ιδιωτικό τομέα. Απαιτείται ρήξη με τον λαϊκισμό και τις σημερινές πολιτικές και όχι με την αποτελεσματικότητα. Απαιτείται ρήξη με τις «δραχμολάγνες» συστάσεις του ΣΥΡΙΖΑ και όχι με την υπευθυνότητα.

ΥΓ.: Και κάτι τελευταίο... Ακούω και διαβάζω συχνά τελευταία βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και μέλη της κυβέρνησης να μιλούν για πρόωπη προσφυγή στις κάλπες. Εύχομαι και ελπίζω να πρόκειται για κάποιο νέο επικοινωνιακό τρικ τους, διότι πολύ φοβάμαι ότι η προκήρυξη εκλογών θα αποτελέσει την... αναγγελία θανάτου της Ελλάδας!

*Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης Ν.Δ.